

[Udenrigsministeren]

er af begrænset betydning. Det var derfor ikke noget stærkt forhandlingskort at stille med, når vi skulle forhandle med f.eks. USA og Japan, hvor vi kunne tilbyde dem adgang til vores lille bitte marked til gengæld for, at vi skulle kunne eksportere frit til deres store markeder. Men sådan er det ikke mere. Heldigvis. Vi har fået flere og stærkere kort på hånden. Nu er vores deltagelse i EFs fælles handelspolitik blevet et vigtigt rygstød for danske eksportinteresser. Det gælder på industrivareområdet, men det gælder i endnu højere grad for landbrugsvarer. Når vi møder trusler mod danske eksportinteresser, skal de ikke imødegås af et ensomt Danmark med de begrænsede gengældelsesmuligheder, der står til vores rådighed, men derimod af et europæisk fællesskab, af EF, som vejer væsentligt tungere til i det internationale økonomiske og handelspolitiske billede.

Også på mere konkret vis slår EF-samarbejdets fordele igennem, når dansk eksport er i fare. Lad mig nævne som eksempel, at det amerikanske og det japanske marked for dansk svinekød blev lukket, da der udbrød mund- og klovsyge i Danmark. Derimod blev adgangen til markedet hos vore EF-partnere holdt åben. Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig konsekvensen for Danmark, hvis også EF-markederne i den situation var blevet lukket.

Der kan således ikke være nogen tvivl om den store og afgørende betydning, EF-medlemskabet har for dansk økonomi, men samtidig skal det ikke skjules, at i den aktuelle situation står EF over for store og betydelige problemer.

Det vigtigste af disse problemer drejer sig om EFs finansiering. Det er på dette område mere forskellen i synspunkter mellem medlemslandene end de fremskridt, der gøres, som har tiltrukket sig opmærksomheden i massemedierne. Men det er en kendsgerning, at på Det europæiske Råds møde i Bruxelles i marts 1984 blev der gjort meget væsentlige fremskridt henimod en løsning af disse problemer og vel at mærke en løsning, som i vidt omfang er i overensstemmelse med grundlæggende danske synspunkter. Tilbage af en hel række finansielle problemer, som i årevis har stået øverst på dagsordenen for Fællesskabet, er der i dag kun ét uløst problem, nemlig størrelsen af det beløb, som skal overføres til Storbritannien. Det er na-

turligvis et vigtigt problem, ikke mindst for Storbritannien, men det er langtfra det vigtigste problem i EF, og det skulle ikke indebære uoverstigelige vanskeligheder at finde en løsning.

Jeg vil benytte denne lejlighed til kort at opridse hovedpunkterne i den grundlæggende enighed om EFs fremtidige finansiering, der blev etableret på Det europæiske Råds møde, og jeg vil også benytte lejligheden til at anerkende den indsats, som det franske formandskab under præsident Mitterrands ledelse har gjort. Der er her etableret et grundlag for en udbygning og udvikling af EF-samarbejdet, som vil være i alle medlemslandes interesse, også Danmarks.

Det første element indebærer en generel enighed mellem medlemslandene om at udbygge samarbejdet med nye fælles aktiviteter ud over den fælles landbrugspolitik. Det har klart været en skævhed i samarbejdets struktur, at der kun har været én fuldt gennemført fælles politik, nemlig den fælles landbrugspolitik; denne skævhed vil blive reduceret og på længere sigt fjernet. Vi vil få en mere balanceret struktur i samarbejdet, og dermed vil grundlaget for den britiske kritik af samarbejdet også blive fjernet.

Det er for Danmark tilfredsstillende, at der nu er principiel enighed blandt medlemslandene om at sætte skub i etableringen af nye fællesaktiviteter. Det drejer sig f.eks. om industri, forskning, teknologi og energi. Det har stor betydning for løsningen af de store beskæftigelsesproblemer i vore lande.

Danmark har i adskillige år og under skiftende regeringer med tilslutning af et stort flertal i folketinget arbejdet aktivt for, at den rigtige vej fremad for EF er at etablere nye fællesaktiviteter, men dette kan ikke ske, uden at der stilles yderligere finansielle ressourcer til rådighed for Fællesskabet. Der er nu principiel enighed om at forhøje momsloftet til 1,4 pct. pr. 1. januar 1986, og der er skabt mulighed for endnu en forhøjelse, til 1,6 pct., i 1988. Denne forhøjelse af momsloftet skal gøre det muligt for det første at videreføre de gældende aktiviteter, herunder den fælles landbrugspolitik, for det andet at udvide Fællesskabet med Spanien og Portugal og for det tredje at skabe de nye fællesaktiviteter.

Det er et hovedpunkt for Danmark, at styrkelsen af Fællesskabets finansiering sker